

Håll till godo. Några dagliga betraktelser av Watchman Nee, och lite av mig.

1.

Gud för att ta bort synden sände sin Son i syndigt köttets gestalt och fördömde synden i köttet. Så skulle lagens krav uppfyllas i oss, som vandra inte efter köttet, utan efter Anden. Rom. 8:3-4
Vad innebär det att vandra efter Anden? Det betyder två ting: För det första: Att det inte är fråga om arbete utan vandring. Pris ske Gud, att den tunga och fruktlösa ansträngningen som kännetecknade mitt liv, då jag försökte behaga Gud "efter Köttet" nu är slut och har givit rum för ett stilla beroende av "hans kraft, som mäktigt verkar i mig". Det är också vad Paulus tänker på, då han jämför "köttets gärningar" med "Andens frukt". För det andra: Att "vandra efter" betyder att följa efter. Det innebär att underordna sig honom, Anden, som går före och leder. Att vandra "efter Anden" är att lyda den Helige Ande på alla områden. Det är numera han som tar initiativet. Den som vandrar efter Anden kan inte löpa före den Helige Ande!

2.

Lovad vare vår Herres, Jesu kristi, Gud och Fader. 1 Petr. 1:3
Detta utrop förekommer i både Petrus och Paulus brev och uttrycker genom sin spontanitet dessa mäns innersta känsla. Här får vi en uppfattning av Petrus som människa. Gud tillåter det personliga element i hans budskap att komma fram. Det är inte bara fråga om vad vi säger utan också om vem vi är. Det är vår förmån att förkunna ordet, men ingen av oss är Guds orakel. Vi kan inte utsäga Guds ord utan att färga dem med vår egen personlighet. Många av oss kan hålla en god predikan, men en enda spontan sats kan antingen bekräfta budskapet eller förstöra det. Jesus säger: "Vad hjärtat är fullt av, det talar ju munnen." Vare sig vi är ödmjuka eller stolta, krossade eller hårda om korset har utfört sitt verk i våra liv eller ej; sanningen kan inte döljas. Gud kan inte använda skådespelare. Vår ande uppenbaras i våra ord.

3.

På morgonen, då gudsmannens tjänare kom ut, fick han se att staden var omringad av en truppstyrka med hästar och vagnar. "Ack herre, vad skall vi ta oss till?" ropade han. Elisha svarade: "Var inte rädd. det är fler på vår sida än på deras." Och han bad: "Herre, öppna hans ögon, så att han ser!" 2 Kon. 6:15-16 När Gud utför sina under måste vi le åt vår egen dårskap. Om vi fortsätter att bekymra oss är vi inte sanna lärjungar. Jag fruktar för att många aldrig upplever att Gud gör underverk, därför att man alltid försöker att hitta sin egen väg ut ur svårigheterna eller söker råd hos vänner som kan hjälpa bara ett stycke på vägen. Mest ömkansvärda är de som förts in i en nödvändig kris men ändå söker efter en mänsklig utväg. Det är nöden som är grunden för underverk. Svårigheterna kommer för att vi skall tvingas ut ur oss själva och in i hans säkerhet. När det inte finns en väg vare sig fram eller tillbaka, är Gud färdig att gripa in. Han både kan och har en plan. Frukt därför inte det omöjliga. För Gud finns ingen omöjlighet. Han räknar inte med sådana. Fall ned för hans fötter och låt honom handla. Undret finns framför dig. "Herre, öppna våra ögon, så att vi ser vad du kan."

4.

Och det var i stor nöd och hjärteångest, under många tårar, som jag skrev till eder för att i skullen förstå den synnerliga kärlek, som jag har till eder. 2 Kor. 2:4 En tjänst för Gud, som skall föra hälsa och liv med sig, måste ha sin grund i erfarenheten. Och det är just detta som kommer fram i Paulus gärning. Hans undervisning i Första korintierbrevet är fast baserad i den personliga upplevelsen som beskrivs i Andra korintierbrevet. På varje punkt är hans lära grundad på erfarenhet. Och ingenting annat kan bilda en fast grund för tjänst i Guds rike; personlig erfarenhet av Kristus och personlig upplevelse av det man förkunnar.

5.

Inte med en visdom, som består i ord, för att kristi kors inte skall berövas sin kraft. 1 Kor. 1:17
När jag var yngre, försökte jag att presentera den gudomliga sanningen på ett så fullkomligt sätt som möjligt, så att om möjligt ingenting skulle kunna missförstås av lyssnarna. Jag ville inte riskera att misslyckas med mina predikningar. Men jag måste erkänna att det inte var mycket andligt värde i denna "fullkomlighet". Gud lärde mig, att han använder svagheten hos sina tjänare för att nå resultat. Han bryr sig inte om väl förberedda utläggningar. Men använder ord och satser, fyllda med liv. Det är de som når människors hjärtan. Till och med vårt eget begär att vara perfekta kan bli ett hinder för Gud. Hans mål är att vi skall förmedla liv till döda själar, himmelskt manna till hungriga hjärtan. "De ord som jag har talat till eder äro ande och liv", sade Jesus.

6.

Ögat kan inte säga till handen: "Jag behöver dig inte." 1 Kor. 12:21 Jag måste bekänna att jag under vår första tid i Shanghai försökte att forcera mötena, särskilt bönemötena, till en viss höjdpunkt. Jag var besviken på det sätt, på vilket somliga bad. Men mina krav gjorde mig inte glad. Vilket misstag jag begick! En tid därefter tog Herren mig avsides i en svår sjukdom. Jag bad intensivt, men hur mycket jag än kämpade i bönen, så kom jag ingen vart. Till slut sade Herren till

mig: "Du menar att somliga av bröderna är svaga i bönen. Men inbjud dem nu att komma och be för dig i din nöd!"

Det var Guds utmaning! Jag sände bud på dessa bröder. De kom, böjde sig vid min bädd och bad. För första gången uppskattade jag deras enkla och direkta böner. Vad hände? Herren hörde dem och reste mig upp från sjukbädden!

7.

De ginge in i judarnas synagoga och talade så, att en stor hop av judar och greker komma till tro. Apg. 14:1 När vi stiger fram för att tala, upptäcker människorna omedelbart om vi betonar läran eller livet. Är det fråga om det förra, löper vi ingen personlig risk. Då håller vi oss försiktigt inom gränserna för det doktrinära schemat för att vara på den säkra sidan och undviker allt som kan komma att missförstås. Vi presenterar våra punkter i logisk ordningsföljd och genom att framlägga sakliga bevis kommer vi fram till vederhäftiga slutsatser. Men är det livet vi betonar, blir framträdandet helt annorlunda. Då är vi inte måna om teknisk noggrannhet, ty vi har själva upplevt situationen, då läran som sådan inte kan hjälpa oss. Om vi bara presenterar den levande Kristus för våra åhörare och överlåter åt den Helige Ande att tolka kristi krav, så skall vi snart uppleva att vi har nått påtagliga resultat. Paulus och Barnabas talade så att både judar och greker, kristna och inte kristna kom till tro.

8.

Nej, jag är hövitsman över Herrens här, och har just kommit hit. Jos. 5:14

Inför uppgiften att leda Israel in i ett land med sju starka stammar var det inte förvånansvärt om Joshua kände sig något förbryllad. Men här utanför Jeriko fick han en vision. En man med ett draget svärd stod framför honom. "Tillhör du oss eller våra ovänner?" frågade Joshua.

"Nej" blev det neutrala svaret. Han var inte på den ena eller den andra sidan, han hade kommit som "hövitsman". Pris ske Gud, att det är hans motiv att vara hövitsman över Herrens här! Vi vill att allt skall kretsa kring oss och tjäna våra intressen. Men så vill inte Gud ha det. Han står inte mitt i en konflikt och ger lite hjälp här och där. För oss gäller inte den stora frågan att få hjälp utan att erkänna ledarskap. Du känner inte Gud, om du tror att han kan inta en underordnad plats i striden. Hans uppgift är att leda. Endast om du erkänner honom som hövitsman, upplever du vad det vill säga att ha mannen med det dragna svärdet vid din sida.

9.

Ett gör jag: jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet för att få den segerlön, som hålls framför oss genom Guds kallelse ovanifrån i Kristus Jesus. Fil. 3:12 Ingen mästare har så många tjänare som vår Mästare. För var och en har en lämplig uppgift. Även den lilla tjänsteflickan var redo att vittna förr Naaman i hans nöd. Många av oss knorras mot Gud på grund av den ställning han har gett oss. Vi skulle vilja göra något annat, men Gud ställer oss i en annan tjänst. Vi har ambitioner åt ett vist håll, men hans plan för oss är en annan. När vi möter sådana "bakslag", kan det vara bra för oss att komma ihåg, att Guds plan med oss går tillbaka mycket längre än omvändelsen. Han har i sitt förutseende bestämt om vår tjänst innan vi var födda. Gud gör aldrig något spontant. Han har förberett vad han gör. Därför har vi ingenting att knorra över, ingenting att vara stolta över, då det gäller Guds kallelse till tjänst. Vi har heller ingen orsak att avundas andra som synas ha fått privilegier. Andra människors uppgifter gäller inte oss. Men om vi ser tillbaka i livet, så måste vi böja oss inför Gud och erkänna att hans hand var med oss under allt. Därför bör vi inte frukta att vi har missat något. Att äga denna förvisning är att vila i Gud.

10.

Herren, som räddade mig undan lejon och björn, han skall och rädda mig undan denne filisté. 1 Sam. 17:37 David smordes till konung i Betlehem men återvände omedelbart till sin dagliga miljö för att pröva Herren där. Han gick tillbaka till sin hjord och inte till en särskild skola för kungautbildning. Det var "bland fåren" som Saulus sändebud fann David. När stunden kom för att möta Goliat var det med vapen som han hade provat under den vanliga vardagen. Om Saulus rustning sade han: "Jag har aldrig försökt sådant", och därmed lade han denna åt sidan. I stället tog han sin herdeslunga och stenar ur bäcken för att visa alla, att Herren inte frälsar med svärd och spjut. Det är inte i ämbetet som styrkan finns. Status betyder inte andlig seger. Vi bör ha besegrat fienden enskilt, innan vi utmanar honom offentligt. Vi måste vara ledda av Anden i vårt eget hem, innan vi kan bli folkets ledare. Men Guds egen träningskola är öppen för oss alla.

11.

Våra bröders åklagare är nedkastad, han som dag och natt anklagade dem inför Gud. Upp. 12:10 Satan är en mördare och bedragare, han snärjer och anfäller. I vår tid specialiserar han sig på att anklaga. Himlen är medveten om detta, och det bör varje kristen vara. Dag och natt anklagar han oss, och hans anklagelser, som inte är ogrundade, riktas mot vårt samvete (mot just den punkt, där vi är svagast.) Hans syfte är att driva oss till förtvivlan, att få oss att utbrista: "Jag är ett

hopplöst misslyckande!" Att rannsaka sitt samvete är viktigt, men att ständigt upprepa: "Jag är oduglig, jag är oduglig!" är inte kristen ödmjukhet. Vad är att göra? Jo, erkänn din skuld för Gud. Bekänn: "Herre, jag är en syndare!" Se därefter på Jesu dyrbara blod och hans förlåtande nåd. Säg sedan: Herre, jag förblir hos dig. För vi skall veta, att i mitt kött, i mig själv, bor inget gott. Och är man medveten om det, då faller hans anklagelser till marken.

12.

Låt oss oryggligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har givit oss löftet, han är trofast. Hebr. 10:23 Ingenting tillfredställer Gud så mycket som vår bekännelse av Honom. Jesus sade ofta: "Jag är." Gud älskar att höra oss säga: "Du är." Vi säger detta alltför sällan. När allt går fel och du blir förvirrad, bed inte! Bekänn: "Du är Herre!" I vår tid, då allt är upp- och nedvänt i världen, bekänn då att Jesus är konungarnas Konung och herrarnas Herre! Han älskar att höra, att vi säger: "Jag vet på vem jag tror!" Satan bävar, då han hör de troende avlägga positiva bekännelser till Guds ära. Jesu namn är namnet över alla andra namn. Bekänn detta faktum! Då bönen inte synes ge resultat, kommer vittnesbördet att visa sig effektivt. Vi har uppmanats att tala direkt till berget och säga: "Flytta dig!"

13.

Vi äro på alla sätt i trångmål, dock icke utan utväg 2 Kor.4:8 Från min första dag efter omvändelsen hade jag en innerligen ambition att vara en sann kristen. Men jag hade min egen uppfattning om hur en kristen skulle vara och gjorde mitt bästa för att leva därefter. En verklig kristen, tänkte jag, borde le från morgon till kväll. Om man fällde en enda tår så betydde detta nederlag. Man borde vara orädd och absolut modig. Det minsta tecken av fruktan innebar att man hade svikit Herren. Jag ställde höga och kompromisslösa krav på mig själv och andra kristna. Men snart lärde jag mig att det kristna livet var mycket annorlunda. Det är istället en paradox: kraft under svaghet, glädje under sorg, tro som triumferar mitt under tvivel. När en kristen är som starkast i Herren, är han mest medveten om sin oduglighet. När han är som modigast, upplever han hur fruktan håller på att gripa honom, och när han är full av fröjd, känner han både nöd och vånda. Under allt är det "den väldiga styrkans kraft" från Gud som bär honom, Ef. 1:19

14.

Då sade Maria: Se, jag är Herrens tjänarinna; ske mig, såsom du har sagt. Luk. 1:38 Hur nödvändigt var det inte att jungfru Maria skulle bli ett redskap för det levande Ordet så att Guds plan kunde förverkligas! Gud talade till henne, och därför att hon i tro var lydig kunde ett under äga rum. Många av oss tror att det räcker att vara renläriga kristna och ge vår oreserverade sanktion till bibelordets sanning. Men om inte Sanningen får utföra sitt verk i oss, så betyder vårt bifall inte särskilt mycket. Skillnaden uppenbaras när Guds ord börjar verka förvandlande och levandegörande i vårt liv. Hur tragiskt är det inte att ha stor kunskap om Bibeln och en liten erfarenhet av Ordets livskraft. Om vi vill användas av Gud är det nödvändigt att vi i första hand svarar med hjärtat och i andra hand med huvudet och låter Ordet bli en personlig upplevelse av liv. Kan vi ge samma svar som Maria?

15.

Han sköt upp såsom en ringa telning inför honom, såsom ett rotskott ur förtorkad jord. Jes. 53:2 Rötterna är medel till att en planta får näring, kanalerna genom vilket livet flyter. Ingen planta kan leva utan ett rotsystem. Finns det rötter kan plantan överleva under de mest ogynnsamma förhållande. Orden här i Jesajaboken säger oss att Jesus inte fick liv och styrka genom yttre ting. ("Det som världen kan erbjuda.") Det gäller även oss. Blir det nödvändigt, måste vi vara i stånd att leva utan hjälp från våra bröder och systrar i Kristus. Vi lever inte av dem som står oss nära. Vi lever med dem. Hemligheten till vårt liv är i Gud endast. Det innebär att inga tillfälliga ting kan förstöra oss. Ingen torcka kan få en Guds ringa planta att vissna. Därför att det är Kristus som lever i och genom oss, han är vårt liv. Han som har besegrat döden och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset.

16

Ty därför har Kristus dött och åter blivit levande, att han ska vara herre över både döda och levande. Rom. 14:9 I detta kapitelns fjärde vers har Paulus varit sträng och frågat: "Vem är du som dömer en annans tjänare?" Prominent "du" är betonat i grekiskan. Hur förmätet är det inte från vår sida att döma en Herrens tjänare som är ansvarig endast inför Gud? Är det min uppgift att uppträda som herre över mina medsyskon och försöka att rätta till deras liv, som om Gud själv inte kan klara sina tjänare utan vår inblandning? Jag dog inte för dem. Jag är inte herre över döda och levande. Vågar jag då ta det ansvaret att reglera andra människors liv? Må jag istället ha tålmod med dem likasom Gud har tålmod med mig. När allt kommer omkring, så förtröstar jag på Guds Andes verk i mitt eget liv. Bör jag inte också på samma sätt tro att Han ska kunna verka i min broders hjärta?

17.

Fastmer mån i tjäna varandra genom kärleken. Gal. 5:13. Lagiskhet kan inte annat än att resultera i högmod. För att kunna leva efter lagen måste jag anstränga min viljestyrka, ofta mot mina egna önskingar. Sådana ansträngningar leder oundvikligen till förakt för eller medömkan med dem som inte orkar med så mycket som jag gör, för dem som försöker men misslyckas. Min förmenande förmåga ger mig överlägsenhet gentemot andra människor. Även om jag behåller mina känslor för mig själv, så anser jag mig själv för god för att be tillsammans med dem som jag räknar som mindre andliga. Detta är vad lagen leder till. Men Gud är för stor för att stöpa sina helgon i samma form. Vi är inte ämnade att efterlikna varandra utan att dö med Kristus. Detta är det underbara !

Surheten i ett äpple talar inte om mogenhet. Mogna äpplen är söta. Om Gud verkligen utför sitt verk i mig bör jag inte ha svårt att umgås med andra människor, vilkas bakgrund i livet är annorlunda än min.

18.

Var alltid glada Tack Gud i alla livets förhållande. 1 Tess.5:16-17.

Hur är det möjligt? Hur kan vi vara glada mitt i svårigheterna? Varifrån kommer glädjen ?

Vi kan inte producera glädjen, ty om vi inte äger den, så har vi den inte! Men på ett annat ställe ger Paulus oss hemligheten, då han säger att vi skall glädja oss "i Herren", Fil. 3:1. Vi bör leva i den glädje som Jesus hade, då han genom gick den prövning som skulle ha fått oss att förtvivla. Han " fröjdades genom den Helige Ande" med dessa triumferande ord: " Jag prisar dig, Fader" Luk.10:21. Hans glädje är vår glädje. Lär oss att leva ovanpå dina svårigheter. när du frestas till missmod, lyft då din blick och fråga dig själv: " Har Herren ingen glädje i dag ?" Endast om han saknar glädje kan du nöja dig med att vara utan! Det är således inte fråga om vår glädje utan hans. Och kom ihåg, att glädjen i Herren är vår starkhet.

19.

Var och en som lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö. Joh.11:26.

Jesus kom för att ge människorna liv. Läs Johannes evangelium med detta i minnet. Var och en som tror på honom får evigt liv. Han är livets vatten och livets bröd. Han kom för att ge oss ett överflödande liv. Därför att han var villig att dö är han också uppståndelsen och livet. Som kristna lever vi genom Jesu liv, ett liv som har bestått dödens prov. " jag är ...den levande, jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket !" proklamerar Jesus. Det tryggaste av allt är att förlita sig på sin Gud som uppväcker från döden !

20.

Vikten av Guds ord. I sin ensamma kamp i öknen skickade Jesus iväg djävulen med dessa ord:

"Människan skall leva inte endast av bröd utan varje ord, som går ut ur guds mun." Matt. 4:48

Min käre broder eller syster, du lever inte mer än en gång här på jorden. Tiden är oändligt dyrbar. Vi måste dra den största möjliga nyttan av den. Om några år kommer du kanske inte att ha ögon för att läsa, en hjärna för att förstå eller en hand för att skriva. Predikaren säger oss: Minns din skapare i din ungdoms tid innan de onda dagarna kommer." Pred. 12:1 Om du redan i din ungdom kommer fram till en djup kunskap om Gud genom hans Ord, kommer hela ditt liv att få en värdefull inriktning redan från starten.

21.

Såsom bedrövade, men dock alltid glada, såsom fattiga, medan vi dock gör många rika, såsom utblottade på allt, men likväl ägande allt. 2 Kor. 6:10 Att vara en kristen är att vara en människa, i vilkens liv vissa motsättningar synes existera. I den kristnes liv finns en inneboende paradox från Gud. Hur kan Guds kraft uppenbaras i fullkomlighet i en svag människa? Jo, genom Kristus! Det sker inte genom att Gud tar bort svagheten. Inte heller sker det genom att han bara uppenbarar sin kraft. Det är en uppenbarelse av gudomlig kraft i mänsklig svaghet. När jag är svag, vad innebär det ? Jo, att jag genom åren med Jesus har fått uppleva att jag verkligen inte är något, och inte heller förmår något. Min kraft är bruten genom alla misslyckande genom åren, Jesus har verkligen visat mig att jag inte förmår något i egen kraft, utan att jag behöver honom för att kunna fortsätta att leva. I Honom är jag stark, allt förmår jag i Honom som giver mig av sin kraft.

22.

Ty mig förutan kan ni inget göra. Joh.15:5 Frestelsen "att försöka" tillhör vår mänskliga natur. Låt mig berätta om vad jag har sett i Kinas saltgruvor. Där finns bärare som kan bära upp till 250 kg. Många orkar inte med mer än 120 kg. Men ofta, när de ser en börda på 250 kg, vill de ändå försöka att bära den, fastän de vet att det inte går. Hur ofta gör vi inte likadant! Till slut måste vi i vår förtvivlan lämna saken åt Herren. Han förmår. Ju förr vi överlåter det omöjliga åt Gud, desto bättre. Så länge vi försöker, hindrar vi den helige Ande att verka.

23.

Ja, ännu medan vi leva, överlämnas vi för Jesu skull beständigt åt döden, på det att Jesu liv må bli uppenbarat i vårt dödliga kött. 2 Kor.4:11 Vad betyder detta ? Det betyder helt enkelt att jag handlar genom att lita på Gud. Jag har ingen tillräcklighet i mig själv. Jag tar inte ett nytt steg, förrän jag har fått kraft att göra det. Genom att äta av den förbjudna frukten fick Adam en inneboende kraft att handla, men det var en kraft som ställdes i satans tjänst. Jag förlorar den kraften, då jag kommer till Herren Jesus. Sedan lever jag av Jesu liv och hämtar all kraft från honom. Min vän, i stort sett känner vi oss själva, men många gånger är vi inte nog rädda för oss själva. Vi kanske säger av artighet till Gud: "Om du inte hjälper mig, så kan jag ingenting!" Men alltför ofta är vi tämligen säkra på att vi kan klara oss själva! Ofta beslutar vi och handlar utan hans kraft. Den Kristus vi uppenbarar är alltför liten, därför att vi i oss själva har blivit för stora!

24.

Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det; han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver. Mal.3:3 Vad värdesätter vi mest i en tid som kännetecknas av inflation ? Anser vi det slag som består i mänsklig skicklighet och världsliga resurser vara värdefullare än den gudomliga försoningens silver och guld? Mycket i kristendomen har blivit billigt. Det finns dock ingen genväg till andliga värden. Det kan synas som om predikan, bön och vittnesbörd inte är av stort värde. Men ligger det nöd och vända, disciplin och erfarenhet bakom, är det fråga om kostbara ting. Ett Guds "hedersamma kär!" är den människa som i stillhet har låtit Anden undervisa sig, ett redskap som inte blyges för att säga: " Jag vet inte." Det kommer alltid en dag, då varje tings sanna karaktär provas. Predikan har sant värde bara när den uppenbarar Guds väsen. Genom att lyssna kan man avgöra, om förkunnaren själv har gjort de upplevelser med Gud som han talar om. Det som inte har rört hans eget hjärta har inte mycken kraft att röra andras hjärtan.

25.

Du är Messias, den levande Gudens Son! Matt.16:16 "Dödsrikets portar" är en makt, ondskans andemakt. Men inte förrän Gud har öppnat våra ögon, så att vi ser detta faktum, har vår bekännelse någon kraft. Inte förrän vi upplever att vår egen tro, vår själviska bön, att vi känner oss som förlamade och vi i vår förtvivlan erkänner Kristi, Guds Sons suveränitet, har vi seger. Den mest effektiva bönen är aldrig: "Jag behöver" utan "Du är!" "Du är Herre! Du är segraren! Du är Konungen!" Men för att komma dit behövs en uppenbarelse från Gud. Den uppenbarelsen ger han oss. Han gav den åt Petrus.

26

Då vi nu har detta ämbete så fälla vi inte modet. 2 Kor.4:1 Hur urskiljer vi Guds högsta syfte: brukandet av gåvorna ? Eller tjänsten i livet? I den tillfälliga uppbyggelsen i församlingen kan vi visserligen tjäna med brukandet av underbara gåvor. Men i detta stycke i skriften pekar Paulus på det mest prisvärda, nämligen tjänandet i ett liv som kommer genom döden. En kristens utveckling mätes inte genom gåvors bruk, utan genom det som kristi kors får verka i oss. För församlingens uppbyggelse och för själavinnandet har gåvorna sin särskilda betydelse. Men de är inte i sig själva ett tecken på mogenhet och de är förvisso ingenting att berömma sig av. Endast den omogne berömmar sig av de budskap som Gud ger, ty Gud har visat, att om han vill föra fram ett budskap, så kan han, om det behövs, tala även genom en äsna!

27

Av honom och genom honom och till honom är ju allting. Honom tillhör äran i evighet, amen. Rom. 11:36 I all andlig verksamhet måste Gud vara initiativtagaren. Han måste leda från begynnelsen. Det är alla eniga om. Men det är frågan om något mer. Gud är ju inte endast begynnelsen och änden, han är också den som verkar allt däremellan. Vår svårighet är, att det är så lätt att fortsätta i egen kraft, när Gud har begynt att göra något igenom oss. Men vi måste alltid vänta på att Guds Ande skall få göra "allt genom oss". Av honom och genom honom och till honom är ju allting.

28

Jag skall bli för Israel såsom dagg. Hos.14:6 Dessa ord beskriver begynnelsen i Guds barns varje erfarenhet. Dagen är nödvändig för trädens och blommornas liv och växt. Herren har lovat att själv vara såsom dagg för oss. Allt i vårt kristna liv har Kristus som ursprung och källa. Han har för oss blivit till visdom, rättfärdighet, helgelse och förlossning från Gud, ja, allt! Det finns inte ett enda behovsområde i vårt liv som Gud inte fyller, när vi tar emot Kristus. Men sanningen är också den, att Gud inte ger oss någon gåva, skild från Kristus, "Jesus är i sig själv allt vad vi behöver".

29.

Jag skall evinnerligen tacka dig, för att du har gjort det; och inför dina fromma skall jag förbida ditt namn, ty det är gott. Ps.52:11 Att prövas av tiden är svårare än all annan test. Men endast genom att lära sig förbida Herren, kommer vi att uppleva, att vi är med i något som han själv står för.

Att låta Gud utföra sitt eget verk genom oss, även om det bara sker en gång, är bättre än att sträva i egen kraft i hela sitt liv.

30.

Men nu har Gud insatt lemmarna i kroppen, var och en av dem på det sätt, som han har velat. 1 Kor.12:18 Säg, vilken är den viktigaste lemmen, foten eller handen? Det går naturligtvis inte att jämföra dem. Deras funktion i kroppen är olika, men båda behövs lika mycket. Ändå förringar många Guds kallelse. Därför att man inte kan vara "en särskild lem" vägrar man att fungera. Det är precis den situationen som beskrivs i liknelsen om de två punden i Matt.25. En fick fem pund, en annan två pund; men betoningen gäller den som fick ett pund. Faran för dem som har fått ett pund är att han "går bort och gömmer sitt pund i jorden". Han säger: "Eftersom jag inte har fått en framträdande plats," varför skall jag då engagera mig på det hela taget?" Men det är vad man bör göra! Liknelsen lär oss att om två pund kan bli fyra pund, så kan ett pund bli två! Det är genom att fungera som vi upptäcker livet. Men församlingslivet hindras och försvagas genom att så många lemmar med ett pund inte engagerar sig, eller också hindras att engagera sig.

31.

(Gud) täckes i mig uppenbara sin son. Gal.1:16

Om det än vore möjligt skulle jag inte vilja byta plats med någon av de tolv första lärjungarna, inte ens med dem som var med Jesus på förklaringsberget. Den Kristus som de umgicks med då var beroende av tid och rum. Var han i Galiléen, kunde han inte på samma gång vara i Jerusalem. Var han i Jerusalem, sökte man förgäves efter honom i Galiléen. Men i dag är Kristus inte beroende av tid och rum, ty han lever i kraft av ett obegränsat liv. Han var med de första lärjungarna då och då; med mig är han alltid. De kände honom efter köttet; jag känner honom efter Anden.

32

Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske. Fil.2:13 Jag är nu "i Kristus". Det innebär inte att Guds moraliska krav har förändrats. Men det är inte längre jag som skall möta dem. Pris ske Gud! Han som är laggivaren på tronen är nu också laggivaren i mitt hjärta. Han som gav lagen håller den! Han ställer kraven men möter dem också. Så länge jag försöker att hålla lagen, kunde han ingenting göra. Det var därför att jag försökte nå egna resultat som jag misslyckades om och om igen. Det stora bekymret var att jag var för svag att göra Guds vilja och för svag att undkomma frestelserna, till dess jag gav upp. Endast förtvivlan och hopplöshet kan få människor att överlåta sig helt åt Gud som är redo att göra allt. Han verkar i oss både vilja och gärning, så att det som han kräver av oss uppfylles i oss.

Läs gärna alla Watchman Nees böcker, om ni finner någon.

33.

De som känner dig, Herre, litar på dig, ty du sviker inte dem som kommer till dig. PS. 9:11 Ja tänk vad sant det är, en moder kan överge sitt barn, men Herren sviker aldrig dem som har satt sin förtröstan på honom. Det var David som hade upplevt det som han skriver om i psaltaren, och jag kan instämma med hans erfarenheter. Gud har aldrig lämnat eller övergivit mig, vist har han dröjt länge ibland med att svara på mina böner, och många gånger kommer han sent, väldigt sent, men aldrig för sent. Utan när han låter prövningen komma, så har han också berett en utväg ur den, för att vi skall kunna uthärda i den, för att sedan få uppleva hur han lägger allt till rätta. Åkalla mig i nöden, så skall jag hjälpa dig, och du skall sedan få prisa mig. De som känner dig, Herre, litar på dig, ty du sviker inte dem som kommer till dig. Jag litar på Herren, gör du?

34.

Det är i Honom som vi leva, röra oss och är till. I Honom har vi allt. I Kristus har Gud vår Fader välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser. I Honom är vi utvalda innan världens grund var lagd. I Honom har vi förlösning genom hans blod. I Honom har vi förlåtelse för våra synder. I Honom har vi fått den utlovade helige Ande. I Honom har vi undfått vår arvslott. I Honom hör ju allt oss till. De du, det är något att börja dagen med, med Honom. Då kan det inte gärna gå snett för oss i dag. Han som håller hela världen i sin hand, han som bestämmer

stjärnornas mängd, han nämner dem alla vid namn. Vår Herre är stor och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns. Tänk att få lägga sin dag i en sådan persons händer, han som kan göra långt mer än vi kan bedja eller ens tänka. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, så fruktar jag inget ont, ty du är med mig, din käpp och stav de trösta mig.

35.

Om vi verkligen viste, att Jesus är det rätta brödet för dagen. Så skulle vi inte tveka att få börja med honom. Att låta han få hjälpa oss i dag, att han får ta över allt som skall möta oss under dagen. "Om du viste" sa Jesus till kvinnan vid brunnen, vad jag har att erbjuda dig. Ja om vi verkligen viste, så skulle det uppstå en lång kö av människor, som fritt och för intet kom och hämtade det vatten som Jesus erbjöd kvinnan. Mina vänner! Jesus är svaret på dagens behov. Människan skall inte leva enbart av bröd, utan av allt det som utgår ur Guds mun. Strömmar av levande vatten kan bli vårt i dag, om blott till Jesus vi oss vänder. Gör du detta, så lovar jag dig en underbar dag.

36.

Det är inte alltid som man kan ta dagen med en klackspark. Betänk på den onda dagen, vidare, var dag har nog av sin plåga, säger till och med Jesus. Era prövningar har inte varit övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er provas över er förmåga: När han sänder prövningen visar han oss också en utväg, så att vi kommer igenom den. Om inte Herren hjälper oss ur svårigheten, så hjälper han oss i alla fall igenom den, så att vi kan härda ut i den. Så trösten nu varandra med dessa ord.

37.

Silver och guld det har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. Det kanske inte hade varit så dumt om vi hade kunnat börja dagen med lite extra silver och guld. Men nu har jag någonting mycket bättre att erbjuda oss alla, att hålla måltid med Jesus. Arbeta inte för den föda som är förgänglig, utan för den föda som består och skänker evigt liv, och som människosonen skall ge er. Vi behöver inte slita ut oss i dag, för att få den måltid som Jesus erbjuder oss, en måltid som kan skänka oss fullständig tillfredställelse till både ande, själ och kropp. Det är ju ett fantastiskt erbjudande som vi kan börja denna dag med. Ingen annan i hela världen kan erbjuda något liknande, och inte en enda krona kostar det. Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag er. Att hålla måltid med Jesus mina vänner, det är en verklig fest, och den festen är vi alla bjudna till, en riktig bröllopfest. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet. Vi är alla bjudna, jag tänker gå, vill du följa med? Festen börjar i dag.

Hälsningar Raymond